

те тялото от всякакви недъзи, заклинания, задължения, магии, от всяка сатанинска измама, умение или сила, чрез делата на нашия Господ Иисус Христос и на многообичаната ни Дева Мария, и на всичките светии. Амин“.

Проклятията за дяволите на настинката, треската, ревматизма, подаграта, стомашните болки и прочее са отблъскващи както по брой, така и по дължина и качество; те са напълно достатъчни, за да изплашат някой кравар или „да приучат неразкаялото се муле“ към послушание. Съществува *Exorcismus terribilis* или „Страшният екзорсизъм“ на свети Зино, в който неразположението се нарича буквално „мръсен, лицемерен, еретичен, пиян, похотлив, горд, завистлив, измамлив, низък, лъжлив, глупав дявол“ с още двајсетина епитета, които, ако бъдат адресирани към самия дявол в наши дни, ще обосноват иск за клевета и ще доведат до големи загуби във всеки съд. Следва да се отбележи, че в много от рецептите към общоприетите лекарства авторът добавя съставки, взети от некромантията или черната магия, като например *ruë, fugæ dæmonum, verbena* и *artemisia*²⁰², всички те и днес продължават да се използват в Тоскана срещу магии и зли очи.

Магическото естество на тези екзорсизми проличава от внушителното количество странни думи, използвани в тях, много от които имат общ източник с използваните от магьосниците в школите на Кабала и Агрипа, например *Agla, Tetragrammaton, Adonai, Fons, Origo, Serpens, Avis, Leo, Imago, Sol, Floy, Vitis, Mons, Lapis, Angularis, Ischyros, Pantheon* – всички те представляват стари езически заклинателни термини. В екзорсизмите се наричат „думи, с чиято добродетел“ – *per virtutem istorum verborum* – дяволите се приканват да си тръгнат. Това е точно толкова магьосническа книга, колкото всяка друга, вписана в каталога на окултното, и аз я купих именно като образец на *occulta*.

²⁰² Седефче, жълт кантарион, върбинка и пелин – б. пр.